

forstå, i forhold til Socialdemokratiets hang til ritualer.

Nu er der en forhistorie på det her område, hvor tidligere ihærdige kulturministre fandt på, at det ville være interessant at skaffe statslig puljevirkomhed, og på det tidspunkt havde man da ønske om at tage pengene fra tipsmidlerne fra det frivillige foreningsarbejde og flytte dem over i sådan en statslig pulje. Det blev der så en endelig aftale om i stemningen af, at det var der åbenbart politisk ønske om med den regeringskonstruktion, der var på det tidspunkt.

Der er man jo heldigvis blevet klogere, vi har også fået en anden regering – der sker mange opløftende ting sådan over tid – der så i højere grad bekender sig til, at det altså er bedre at få mennesker til at dyrke idræt, bevæge sig i vort foreningsarbejde.

For det drejer sig om andet og mere end idræt og bevægelse, det drejer sig også om de sammenhænge, det sker i, og der er altså væsentlig forskel på projektvirkomhed, som lever i den tid, det får tilskud, og som måske har ansatte til at bære det, og så det demokratiske foreningsarbejde, som bærer vores kulturarv i Danmark, som har et lederpotentiale, og hvor man lærer at være en del af et fællesskab, samarbejde osv.

Kl. 19.05

Så der er væsentlige forskelle, og det er rigtig og godt at bekende sig til, at det er hovedhjørnen, og at det er det, der bærer i længden.

Derfor er det en langt bedre og en anderledes markant politik at inspirere dette foreningsarbejde til at være opmærksom på samfundsudviklingen og dermed tage bestik af, at der er nye behov. Der vil være nye behov, der vil være forandring i denne verden, der vil stilles større og større krav bl.a. til, at man i en dialog med dette foreningsarbejde inspirerer dem til at være opmærksomme på svage grupper, som hr. Arne Toft ganske rigtigt nævner.

Hvis man ellers er en opmærksom læser af idrættens egne skrifter, er man meget opmærksom på det. Man har selv etableret sig med forskellige former for satsningsområder lige præcis på de områder, hvor man så vil nå nye målgrupper. Der er en lang række eksempler på det, og det er værd at understøtte, det er værd at gå i dialog om, og det bliver jo støttet godt. Vi har en god facon i en tipslov, hvor der tilflyder betydelige midler til de her organisationer, og vi har en folkeoplysningslov, hvor kommunerne jo i den grad kan gå ind og understøtte et lokalt arbejde.

Så der er en god struktur, gode elementer, og så er der endelig lige det at bemærke, at i det der idéprogram, man nu lægger sig op ad som eksempel i det her puljeforslag, var det faktisk 70 pct. af ansøgerne, der var foreninger, og som altså får tilskud ad andre veje, og så ved jeg ikke, hvor mange nye der er kommet på banen på det område.

Så vi er meget enige i kulturministerens redogørelse om, at det er foreningslivet, der er bærepillen i den kulturpolitik og den idrætspolitik, der skal føres fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Leif Mikkelsen, at der er jo nok ingen, der har rost og har prist idrætsforeningerne og deres organisationer mere, end Socialdemokratiet har. Vi har fuldt ud tiltro til dem, de laver et kæmpearbejde.

Men stadig væk er det jo kun halvdelen af den danske befolkning, der har noget med idrætsforeningsorganisationerne at gøre. De her 20 mio. kr., vi foreslår, er en meget, meget, meget lille del, og det er jo 20 mio. kr., som er med til at sætte endnu flere penge i gang. Når man ser de projekter igennem, hvor man har givet lidt, ser man, at kommunerne har suppleret; man har givet lidt, så har idrætsorganisationerne suppleret.

Jeg kan godt være bange for, at den suppleringsring ikke kommer mere. Jeg kan godt være bange for, og jeg gerne vil spørge hr. Leif Mikkelsen, om ikke også han kan være bange for, at vi ikke får tilført flere af dem, der er uden for idrætsforeningerne, til idrætsforeningerne, for de 20 mio. kr. skal jo også være med til at gøre idrætsforeningerne større endnu. Altså målet og det bedste af det hele var jo, om man kunne sige, at nu kan idrætsforeningerne løse alle problemer.

Jeg har hørt, hvad formanden for Danmarks Idræts-Forbund sagde på det sidste møde, vi havde derinde, og det var positivt. Vi tror bare ikke på, at de kan klare det alene.

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Landsformanden for DGI, Søren Møller, anerkender, at DGI ikke er i stand til at ramme ungdomskulturen præcist nok. Det er nemlig et problem at fastholde de 16-19-årige i det frivillige foreningsliv. Det fremgår af det sidste nummer af DGI's blad, Ungdom & Idræt. fra maj.

En undersøgelse fra seks gymnasier i Ribe viser også, at drengenes kondital er faldet lidt,